

[Jensen-Stevns.]

Ting, en Bestemmelse, som egentlig kun tilsigtede at værne det lokale Selvstyre paa dette Omraade. Jeg haaber, det skal kunne lykkes os at naa til Enighed om denne Sag her i Tinget.

Det fremgaar af Lovforslagets § 40, at man har tænkt sig, at det skulde være behandlet til Ende saaledes, at Loven kunde træde i Kraft den 1. April i Aar. Jeg skal for mit Vedkommende og paa mit Partis Vegne sige, at vi skal meget gerne deltage i Arbejdet for at tilvejebringe et Resultat af dette Lovforslag, og hvis der fra anden Side er den fornødne Villighed til Stede til at tage de forskellige Betragtninger op vedrørende enkelte Bestemmelser, som jeg her har tilladt mig at fremsætte, vil det maaske være muligt at naa dette Resultat. Jeg skal paa et senere Tidspunkt tillade mig at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg.

H. P. Jensen: At faa en ny Lov om Købstadkommunernes Styrelse synes at være noget besværligt. Jeg mindes saaledes, at man indenfor Købstadforeningen allerede for 8 Aar siden ved et Repræsentantmøde i Horsens i Anledning af Foreningens Jubilæum havde et Udkast fremme til Behandling; dette Udkast blev grundigt behandlet af Repræsentanterne og kom tilbage til Ministeriet. Der skulde imidlertid gaa lang Tid, inden man naaede at se det her i Rigsdagen. Det Lovforslag, som var fremme den Gang, og ligesaa det Lovforslag, der nu er til Behandling, gaar ud paa at afløse den gamle Lov af 1868 og den saakaldte Borgmester-Lov af 1919. Den førstnævnte Lov er nu 63 Aar gammel, og naar man ser paa det foreliggende Lovforslag, maa man jo sige, at det har været en god Lov, idet dens Grunprincipper er blevet opretholdt i de nye Arbejder, der foreligger. Men alligevel har Udviklingen i de to Menneskealdre taget en saadan Fart og præget saa mange Omraader indenfor Kommunestyret, at man sikkert maa give mig Ret, naar jeg mener, at vi trænger til en ny Lov. Som sagt, Lovmaskineriet gaar ikke altid meget stærkt. Efter 1923 gik der 6 Aar, inden Sagen kom frem paa Tinget, og det er i disse Dage 2 Aar siden, den daværende Indenrigsminister, Hr. Krag, i dette høje Ting fremsatte et Lovforslag, som blev Basis for den da førte Forhandling. Det Lovforslag, der den Gang blev forelagt, blev ikke just hilst med Fanfare af Købstæderne. Som mit Partis Ordfører omtalte jeg den Gang udførligt Lovforslagets Enkeltheder og rettede ogsaa en Del Kritik mod adskillige Punkter. Lovfor-

slaget gik i Udvalg, og jeg maa sige, at dette arbejdede energisk for at se at komme til Enighed. Saa sker der imidlertid det, som kan ske for ethvert Ministerium, at Vælgerne takkede for maaske alt for vel udført Arbejde, men denne Tak betød jo, at Ministeriets Medlemmer maatte gaa, og andre maatte træde til, og vi fik den nuværende socialdemokratisk-radikale Regering, Ministeriet Stauning. Den nye Indenrigsminister har nu i det andet høje Ting forelagt et Lovforslag, og der er, jeg vil ikke sige opnaaet fuld Enighed, men dog opnaaet et godt Resultat, som nu altsaa foreligger paa dette høje Tings Bord. Den højtærede Indenrigsminister har foretaget nogle Ændringer i det oprindelige Forslag, Ændringer, som jeg mener at have Lov til at betegne i alt væsentligt som Forbedringer, skønt der ogsaa er enkelte, som ikke helt tiltaler mig, og som nærmest maa siges at være til Besvær i Stedet for til Lettelse. Lovforslaget har imidlertid ved den grundige Udvalgsbehandling, det er undergaaet i det andet høje Ting, faaet et saadant Indhold, at jeg kan tilsige mit Partis Støtte til Gennemførelse af det. Dette vil med andre Ord sige, at jeg ikke skal komme langt ind paa Enkelthederne i Lovforslagets Paragraffer, men indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger.

Efter Lovforslagets § 4 skal Byraadene vælge to Næstformænd, og Beskrivelsen af, hvorledes Valget skal foregaa, er klar nok. Men i § 5 kommer der saa en Forklaring paa, hvorledes man skal finde ud af, hvem der er første Næstformand, og hvem der er anden Næstformand, og det er en meget konstrueret Forklaring. Det forekommer mig, at det allerletteste vilde være, at Valget af de to Næstformænd foregik som et bundet Valg; jeg mener hermed, at man først foretog Valg af første Næstformand, derefter Valg af anden Næstformand. Saa var det Spørgsmaal klart afgjort, der kunde ikke blive nogen Diskussion om, hvem der var første, og hvem der var anden, hvornaar vedkommende skulde tiltræde o. s. v.

Et lignende indviklet System findes i Lovforslagets § 7 vedrørende de Tilfælde, hvor Borgmesteren paa Grund af Sygdom eller af anden Grund er forhindret i at være til Stede i Magistraten. Det er ret indviklet, hvem der saa skal overtage Ledelsen indenfor Magistraten, og jeg synes, det kunde have været formet langt lettere og maaske endda være sagt tydeligere.

Naturligvis har dette Lovforslag ogsaa enkelte, endda ikke saa faa Steder, en noget knudret Tekst. Saaledes hedder det f. Eks. i § 7, 4de Stykke, at om Forpligtelse til at